

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14507

гр. София, 03.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ**

като разгледа докладваното от **ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110129057 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК

Предявени са кумулативно обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ за заплащане на суми за обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие на трудова злополука от 28.05.2020 г., настъпила в производствения цех на ответника в с. Мрамор, ул. „Руйни води“ № 2, община Връбница, Софийска област, през време и във връзка с изпълняваната от ищеца длъжност „заварчик“ при ответника, а именно:

- 1 000 лв., представляваща разликата между сумата, която ищецът би получил като брутно трудово възнаграждение и сумата, която е получил като обезщетение за временна неработоспособност в периода от 28.05.2020 г. до 18.11.2021 г.;

- 5 000 лв., представляваща разлика между сумата, която ищецът би получил като брутно трудово възнаграждение при заемане на длъжността „заварчик“ при ответника и сумата, която би получил като инвалидна пенсия от държавното обществено осигуряване за периода от 01.12.2021 г. до 26.04.2027 г.,

ведно със законната лихва върху всяка от сумите от датата на подаване на исковата молба – 30.05.2023 г. до окончателното им заплащане, както и

- 90 000 лв. (по 15 000 лв. на всеки 4-годишен период), представляваща стойността на бъдещи разходи за протезиране на дясната ръка за периода от 30.05.2023 г. до 30.05.2043 г. включително или до настъпване на законна причина за прекратяване или изменение на всеки 4 години,

ведно със законната лихва от датата на изискуемостта на всяка отделна главница (30.05.2023 г., 30.05.2027 г., 30.05.2031 г., 30.05.2035 г., 30.05.2039 г. и 30.05.2043 г.) до окончателното плащане.

Ищецът Ц. С. Е. твърди, че повече от 20 години се намира в трудово правоотношение с ответника „...“ ООД, като първоначално е заемал длъжността „техник“, а впоследствие и длъжността „заварчик“, осъществявайки дейности по ръчно електродъгово заваряване на статично натоварени детайлни конструкции, заваряване на поднадзорни съоръжения, съдове под налягане, тръбопроводи и др. Поддържа, че периодично работодателят му възлага и изпълнението на дейности като шлосер, за които няма специални знания и умения, но по необходимост изпълнява, а именно: машинно пробиване на отвори на метални детайли, шлайфане на елементи, прерязване и изпилване на шпилки и други дейности по студена обработка на метали. Сочи, че на 28.05.2020 г. по време на работа на обект на обичайното си работно място – производствения цех на ответника в с. Мрамор, ул. „Руйни води“ № 2,

община Връбница, Софийска област са му възложени задължения на шлосер – да поправи ламаринен детайл, на който конструктора е пропуснал да изработи отвори. Заявява, че около половин час след стартиране на работата необезопасена движеща се част на машината в рамките на работната □ зона захваща предпазната ръкавица на дясната му ръка и я завърта с голяма сила, вследствие на което ръката му се усукала и останала в неестествена позиция, разбирайки, че палецът на дясната му ръка е откъснат. Поддържа, че от настъпилата травма изпитал неопишуеми болки и страдания като веднага след инцидента е закаран в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, където е настанен в клиниката по хирургия на ръката – секция „Ортопедична травматология“ с основна диагноза – травматична ампутация на палеца на дясната ръка. Уточнява, че се установило настъпването на травматична ампутация на първи пръст (палец) на дясната ръка на ниво метакарпофалангиална става, като раната останала отворена със силно фенестрирани раневи ръбове и проминаваща глава на метакарпалната кост. Наред с това, поради механизма на инцидента, свързан с мощна принудителна ротация на ръката, е настъпило и изтръгване на флексорните сухожилия от средна трета на предмишницата, засягане на съответните нерви и нервни окончания и разслояване на меките тъкани в областта на увреждането. Сочи, че на същия ден е проведена хирургична интервенция и пострадалият е бил хоспитализиран, като в крайна сметка оперативната рана е почистена, стерилно превързана и е поставена гипсова имобилизация, престоявайки в болницата в периода от 28.05.2020 г. до 01.06.2020 г. Уточнява, че след изписването му е назначена медикаментозна терапия с клиндамицин, метронидазол и ендотелон. Допълва, че вследствие на усложнение, на 17.06.2020 г. е извършена втора операция, в хода на която се установяват некротични изменения на ампутационния чукан и сериозни неврологични последици от инцидента. Уточнява, че окончателната диагноза е некроза на кожата на палеца на дясната ръка, травма на нерва на палеца с компресия, като вследствие на трудовата злополука е бил в продължително състояние на временна неработоспособност за максимално допустимия срок от 18 месеца, за което са му издадени 14 броя болнични листи, отнасящи се за периода от 28.05.2020 г. до 18.11.2021 г. Твърди, че с експертно решение на ТЕЛК от 30.11.2021 г. работоспособността му е оценена като трайно намалена с отбелязани противоположни условия на труд – невъзможност за извършване на тежък физически труд и фини движения с дясната ръка. Поддържа, че въпреки отправеното изрично писмено искане, ответният работодател не го е трудоустроил на друга подходяща работа или на същата работа при облекчени условия, поради което със заявление от 02.02.2022 г. е прекратил трудовото си правоотношение, на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ – поради неосигуряване от работодателя на подходяща работа, съгласно предписанието на здравните органи, за което е издадена заповед, връчена му на 04.02.2022 г. Позирава се на решение на ТЕЛК от 26.04.2022 г., според което е с травматична ампутация на палеца на дясната ръка, заедно с 2/3 от първата метакарпална кост, за което е освидетелстван с 50 % трайно намалена работоспособност поради трудова злополука, считано от 01.12.2021 г. със срок на намалена работоспособност – пожизнен. Допълва, че инцидентът от 28.05.2020 г. е признат за трудова злополука, поради което ответникът му дължи обезщетение за претърпените вследствие на него имуществени вреди, а именно: 1 000 лв., представляваща разликата между сумата, която би получил като брутно трудово възнаграждение и сумата, която е получил като обезщетение за временна неработоспособност за периода от 28.05.2020 г. до 18.11.2021 г.; 5 000 лв., представляваща разлика между сумата, която би получил като брутно трудово възнаграждение при заемане на длъжността „заварчик“ при ответника и сумата, която би получил като инвалидна пенсия от държавното обществено осигуряване за периода от 01.12.2021 г. (датата на влизане в сила на решението на ТЕЛК от 30.11.2021 г.) до 26.04.2027 г. (датата на пенсиониране). Допълва, че с цел компенсиране на загубената функция на дясната ръка и възможността за извършване на захват, му предстои да направи бъдещи разходи за заплащане на цялостна услуга по изработване, поставяне и поддръжка на протеза, заместваща палеца, чийто размер оценява на 15 000 лв. Уточнява, че експлоатационният

срок на протезата е 4 години, поради което размерът на този вид бъдещ разход за периода от 30.05.2023 г. до 30.05.2043 г. включително или до настъпване на законна причина за прекратяване или изменение на всеки 4 години, ведно със законната лихва от датата на изискуемостта на всяка отделна главница (30.05.2023 г., 30.05.2027 г., 30.05.2031 г., 30.05.2035 г., 30.05.2039 г. и 30.05.2043 г. до окончателното плащане, възлиза на сумата от общо 90 000 лв. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „...“ ООД е подал отговор на исковата молба, с който прави искане за спиране на делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК поради наличието на преюдициално дело между същите страни, имащо за предмет претенция на ищеца за претърпени от него неимуществени вреди, вследствие на същата трудова злополука от 28.05.2020 г., а именно: гр. дело № 45522/2021 г. по описа на СРС, 178 състав, по което е постановено решение № 1034/24.01.2023 г., което е предмет на въззивна проверка пред СГС, пред който е образувано в. гр. дело № 4465/2023 г. по описа на СГС, IV-E въззивен състав. Искането си за спиране обосновава с твърдението, че по другото дело е приет принос за злополуката от страна на пострадалия в размер на 40 %, твърдейки, че същият е действал умишлено, поради което е допринесъл за нея на 99 %, като този въпрос ще бъде предмет на проверка по него, поради което счита, че същото се явява преюдициално спрямо настоящото такова, поради което са налице предпоставките за спиране. Не оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността „заварчик“, както и, че злополуката е призната за трудова по надлежния ред. Оспорва, че по силата на решение на ТЕЛК от 30.11.2021 г. работодателят е имал задължение да го трудоустрои, като го премести на друга подходяща работа. В тази връзка посочва, че въпросът дали е налице невъзможност на работника да изпълнява възложената му работа по смисъла на чл. 314 КТ е медицински и се решава въз основа на предписание на здравните органи, дадено по съответния ред, в което следва да се посочи изрично, че заеманата длъжност е неподходяща и той не е в състояние да я изпълнява. Заявява, че в конкретния случай на ищеца е определена трайно намалена работоспособност от 30 % с противоположни условия на труд – тежък физически труд и финни движения с дясната ръка, като е направено заключение, че може да работи като заварчик при спазване на противопоказанията, поради което не е имало предписание за преместването му на друга длъжност, каквото желание той е изразил, без да има основание за това. Обобщава, че преценката на медицинския орган не подлежи на съдебен контрол, а е задължителна за работника и работодателя, поради което оспорва да е извършил нарушение на чл. 314 и чл. 317, ал. 3 КТ, доколкото според експертното решение на ТЕЛК длъжността „заварчик“ е била подходяща за здравословното състояние на ищеца. Оспорва изпращането и получаването на 21.01.2022 г. на писмено искане до адреса на дружеството, с което ищецът да е поискал преместването си на друга длъжност. Сочи, че причината за прекратяване на трудовото правоотношение се дължи на собственото му изявление от 02.02.2022 г., с което е направено искане в този смисъл на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 КТ, евентуално на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ. Оспорва исковата претенция в размер на 1 000 лв., представляваща разликата между сумата, която ищецът би получил като брутно трудово възнаграждение и сумата, която е получил като обезщетение за временна неработоспособност в периода от 28.05.2020 г. до 18.11.2021 г., оспорвайки той изцяло да е загубил работоспособността си за посочения период, още повече, че е бил в болничен, поради което е получавал обезщетение от НОИ и трудово възнаграждение не му се полага. Оспорва да е доказан размерът на трудовото възнаграждение, което би получил в рамките на посочения период, както и размерът на обезщетението от НОИ, за да се приеме, че твърдяната разлика от 1 000 лв. действително е налице. Оспорва исковата претенция в размер на 5 000 лв., представляваща разлика между сумата, която ищецът би получил като брутно трудово възнаграждение при заемане на длъжността „заварчик“ при ответника и сумата, която би получил като инвалидна пенсия от държавното обществено осигуряване за

периода от 01.12.2021 г. до 26.04.2027 г., тъй като отново не е доказан размерът на всяко едно от отделните пера, както и датата на пенсионирането му. Оспорва исковата претенция в размер на 15 000 лв., представляваща стойността на бъдещи разходи за протезиране на дясната ръка на всеки 4 години за периода от 30.05.2023 г. до 30.05.2043 г., тъй като не са ангажирани доказателства за стойността на протезата, още повече, че се касае за бъдещи вреди, чието настъпване не е сигурно. Обобщава, че се касае за умишлено причиняване на злополуката, при която ищецът е допринесъл за нея в размер на 99 %, поради което отговорността на работодателя следва да бъде ангажирана в размер на 1 %. Оспорва механизма на настъпване на увреждането, тъй като дясната ръка на ищеца е била на машината, а той сам е свалил предпазителя и е предприел почистване на работната маса и на пробивния инструмент на машината при положение, че тя е била стартирана без предпазител с ръкавица на ръката си и без да използва четка или друго средство за почистване. Ето защо, счита, че трудовата злополука е настъпила изцяло по вина на ищеца поради неспазване от негова страна на правилата за безопасни условия на труд и ръководството за експлоатация на машината, цитирайки конкретно допуснатите нарушения, а именно: да се държи предпазителя на място в работно състояние на машината, да се отстранят ненужните неща от работната маса, да се носи подходящо облекло в т. ч. и да не се носят ръкавици, които могат да бъдат прихванати от движещите се части на машината, да се избягва случайното пускане на машината, да не се докосва инструмента, да се проверява предпазителя и др. Поради изложеното заявява изрично възражение по чл. 201, ал. 1 КТ, тъй като ищецът е действал умишлено, както и евентуално такова по чл. 201, ал. 2 КТ, тъй като е действал при условията на груба небрежност. Твърди, че на същия е проведен инструктаж за безопасна работа – начален и периодичен, запознат е с ръководството за експлоатация на пробивна и фрезова машина, Правилата за безопасна работа с пробивна и фрезова машина, като наред с това същият е бил запознат с възможните рискове поради 4-годишния си стаж за работа с процесната машина, както и проведените инструктажи. Позовава се на служебна бележка № 169/06.02.2007 г., извлечение от книгата за начален инструктаж на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана, в която ищецът собственоръчно се е подписал, че се е запознал, извлечение от периодичен инструктаж от 28.02.2020 г. и др. Възразява, че от евентуално дължимото обезщетение следва да се приспаднат обезщетенията и пенсията по ДОО, както и сумата по застраховката, платена в полза на ищеца по застрахователна полица № 580000413919, с период на застрахователното покритие от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., както и застрахователна полица № 580000413920 с периода на застрахователното покритие от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., при ЗК „Уника Живот“ АД, в рамките на действието на които е настъпила и трудовата злополука от 28.05.2020 г. Оспорва причините, наложили втората оперативна интервенция от 12.06.2020 г., да са пряка последица от трудовата злополука, тъй като не изключва възможността процесът на възпаление и некротизация на ампутирания чукан да се дължи на вътреболнично замърсяване на раната, лекарска грешка, неспазване на препоръките на лекарите, неприемане на изписаните медикаменти и др. Счита, че е изпълнил всички изисквания по КТ и ЗБУТ. Обобщава, че ищецът е разполагал с голям опит при работа с машината, бил е запознат с правилата и инструкциите за работа с нея, проведен му е инструктаж и от него се е изисквало единствено спазване на основните правила за безопасност. Възразява срещу размера на претендираните суми. По изложените съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

По искането за спиране на делото:

Без уважение следва да бъде оставено особеното искане на ответника „...“ ООД за спиране на делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, като съображенията за това са следните: разрешаването на въпроса налице ли е съпричиняване от страна на ищеца и ако да – в какъв размер е то, който е предмет на изследване и в производството по гр. дело № 45522/2021 г. по описа на СРС, 178 състав, действително е свързан с изследването на общи

факти, които са от значение за спора и по настоящото дело, но в същото време не би могло да се приеме, че е налице твърдяната преюдициалност по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК. Това е така, тъй като настоящият съдебен състав дължи извършването на самостоятелна преценка относно тези въпроси, която следва да се основава на ангажираните по делото доказателства, без да е обвързан от извода на съда по гр. дело № 45522/2021 г. по описа на СРС, 178 състав, в тази насока.

По искането на ответника по реда на чл. 219, ал. 1 ГПК:

Ответникът обосновава искането си за привличане с твърдението, че ЗК „Уника Живот“ АД е застраховател по застраховка „Злополука“, като в периода на действие на застрахователното покритие е настъпила и процесната трудова злополука от 28.05.2020 г. Това искане е основателно.

По разпределяне на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да установи: съществуването на трудово правоотношение между него и ответника, в рамките на което той е претърпял твърдения инцидент; че той е признат за трудова по надлежния ред; че вследствие на трудовата злополука е претърпял твърдяните имуществени вреди, в какво се изразяват същите; причинно-следствената връзка между тях и настъпилата трудова злополука, както и техния размер.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства относно начина на формиране и размера на исковите суми.

В тежест на ответника е да опровергае твърденията на ищеца, както и да установи твърдяното съпричиняване от страна на Ц. С. Е., а именно: умишлено, респ. при груба небрежност причиняване на увреждането (че с конкретни свои действия ищецът е нарушил съответните правила за безопасност на труда и употреба на машината, вследствие на което сам е причинил вреди, респ., че е допринесъл за настъпване на инцидента), както и основанията за приспадане на твърдяните от него суми (получаването от ищеца на твърдяните обезщетения и пенсия по ДОО и периода, за който се отнасят, както и застрахователни обезщетения) в посочените размери.

С оглед неоспорването му от ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване следва да се отделят следните обстоятелства: че между Ц. С. Е. и „...“ ООД е съществувало трудово правоотношение, в рамките на което той е заемал длъжността „заварчик“, като по време на действието му – на 28.05.2020 г. той е претърпял злополука, която е призната по надлежния ред за трудова с влязло в сила разпореждане № 29582/22.07.2020 г. на ТП на НОИ – София град. Не се спори още, че със заповед от 04.02.2022 г., връчена на ищеца на същия ден, трудовото правоотношение между страните е било прекратено, на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 КТ.

По доказателствените искания:

Страните са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо, като тяхната относимост и доказателствена стойност подлежи на изследване по същество на спора с крайния съдебен акт. Следва да бъде допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане от ответника за установяване на посочените в т. 1 от отговора на исковата молба обстоятелства. В негова полза следва да бъде издадено и исканото съдебно удостоверение по т. 2 от отговора на исковата молба, което да му послужи пред ТП на НОИ – София град. С оглед допускането участието на ЗК „Уника Живот“ АД като трето лице – помагач, посоченото дружество следва да бъде задължено да представи по делото информацията по т. 3 от отговора на исковата молба. Следва да се допусне изслушване на компютърно-техническа експертиза, която да отговори на поставените от ответника с отговора на исковата молба въпроси под т. 4 от същия. Това е така и по отношение на доказателственото

искане на ответника за допускане на съдебно-техническа експертиза, която да отговори на въпросите по т. 5 от отговора на исковата молба, с изключение на тези по т. 5.3 и т. 5.4, тъй като са хипотетични. Следва да се допусне и изслушване на съдебномедицинска експертиза, която да отговори на въпросите по т. 6 от отговора на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника „...“ ООД за спиране на делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК.

КОНСТИТУИРА на основание чл. 219, ал. 1 ГПК ЗК „Уника Живот“ АД, ЕИК 831626729, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Тодор Александров“ № 15, като трето лице-помагач на страната на ответника „...“ ООД.

ДОКЛАДВА делото съобразно изложеното в мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА и **ПРИЕМА** представените към исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ДА СЕ ИЗДАДЕ в полза на ответника исканото съдебно удостоверение по т. 2 от раздел „Доказателствени искания“ на отговора на исковата молба, което да му послужи пред ТД на НОИ – София град, въз основа на което да се снабди с информация изплащани ли са в полза на ищеца Ц. Ц. С. Е., ЕГН ***** обезщетение и/или пенсия от ДОО по повод претърпяна от него трудова злополука от 28.05.2020 г. и ако да – за какъв период, кога и по какъв начин са му заплатени сумите.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК третото лице – помагач ЗК „Уника Живот“ АД в **едноседмичен срок** от съобщението да представи по делото посочената под т. 3 от раздел „Доказателствени искания“ на отговора на исковата молба информация, а именно: изплащано ли е в полза на ищеца Ц. Ц. С. Е., ЕГН *****, застрахователно обезщетение за претърпяна от него трудова злополука от 28.05.2020 г. по застрахователна полица № 580000413919 и/или застрахователна полица № 580000413920 и ако да – кога, по какъв начин и в какъв размер.

ДОПУСКА изслушване на компютърно-техническа експертиза, която да отговори на поставените от ответника с отговора на исковата молба въпроси под т. 4 от раздел „Доказателствени искания“ от същия.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза Н. Н. Х..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на **380 лв.**, вносим от ответника в **едноседмичен срок** от съобщението.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-техническа експертиза, която да отговори на поставените от ответника с отговора на исковата молба въпроси под т. 5 от раздел „Доказателствени искания“ от същия, с изключение на тези по т. 5.3. и т. 5.4.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза инж. А. К..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на **400 лв.**, вносим от ответника в **едноседмичен срок** от съобщението.

ДОПУСКА изслушване на съдебномедицинска експертиза, която да отговори на поставените от ответника с отговора на исковата молба въпроси под т. 6 от раздел „Доказателствени искания“ от същия;

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза В. С. В..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на **400 лв.**, вносим от ответника в **едноседмичен срок** от съобщението.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.06.2024** от **11:45 часа**, за която дата и час страните да бъдат призовани.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба и приложенията.

Препис от настоящото определение да се връчи и на конституираното трето лице – помагач заедно с препис от исковата молба и приложенията, както и отговора на исковата молба и приложенията.

Вещите лица да се уведомят за възложените задачи след изпълнение на указанията за внасяне на депозита.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване вкл. и в частта, с която е оставено без уважение искането на ответника за спиране на делото, тъй като е непреграждащо.

Съдия при Софийски районен съд: _____